

Anmærkninger til tekstanmærkninger

Dispositionsrammer mv.

Ad tekstanmærkning nr. 1.

Tekstanmærkningen svarer til tekstanmærkning nr. 65 på FL98 og er senest ændret på FL99. Tekstanmærkningen indebærer, at merudgifter til undersøgelseskommissioner nedsat ved særlig lov, som f.eks. undersøgelseskommissionerne vedrørende den færøske banksag og Nørrebrosagen, udgifter til undersøgelseskommissioner nedsat i henhold til L 357 1999 om undersøgelseskommissioner samt udgifter til retssager af principiel betydning for regeringen kan optages direkte på forslag til lov om tillægsbevilling.

Tekstanmærkningen omfatter ikke alene udgifter i retssager, hvor Justitsministeriet er part, men også udgifter i sager, hvor andre ministerier er parter. De øvrige ministeriers udgifter i sager af sådan principiel betydning for regeringen videregendes efter godkendelse af det pågældende ministerium til Justitsministeriet, som registrerer og anviser beløbet og optager udgiften på sit forslag til lov om tillægsbevilling med bemærkning om, i hvilket ministerium og til hvilket formål udgiften er godkendt. Det er forudsat, at det pågældende ministerium inden udgiftens afholdelse har forelagt Finansministeriet spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en sag af principiel betydning.

Materielle bestemmelser.

Ad tekstanmærkning nr. 100.

Tekstanmærkningen, der svarer til tekstanmærkning nr. 50 på FL98, indførtes på FL1971-72, i hvilken forbindelse der anførtes følgende: "Overformyndieret bemyndiges til i statskassen at indbetale kapitaler på indtil 1.000 kr., som i henhold til § 24 i lov nr. 397 af 12. juli 1946 om borteblevne eller tidligere tilsvarende lovgivning har været bestyret for en bortebleven i mindst 20 år, og om hvilke der ikke er anlagt sag til dødsformodningsdom. Hvis det senere godtgøres, at nogen var berettiget til kapitalen, kan justitsministeriet udbetale denne."

Ad tekstanmærkning nr. 101.

Tekstanmærkningens stk. 1 har siden FL2000 haft følgende ordlyd: "Uanset bestemmelserne i retsplejelovens § 4, stk. 2, kan der udnævnes yderligere 6 landsdommere ved Østre Landsret." Da antallet af dommerstillinger i Østre Landsret i retsplejelovens § 4, stk. 2, nu er forhøjet med de 6 stillinger, kan denne bestemmelse ophæves.

Justitsministeriet har i 2003 anmodet præsidenterne for Østre og Vestre Landsret om at indstille en person, der kan udpeges som formand for den undersøgelseskommission, der skal foretage en undersøgelse af "Farum-sagen". Landsretspræsidenterne har fundet det rettest, at der indstilles en landsdommer fra Østre Landsret. Præsidenten for Østre Landsret har samtidigt anført, at det på grund af det forventede omfang af kommissionens arbejde og antallet af konstituerede dommere i Østre Landsret er nødvendigt, at der oprettes en yderligere stilling som landsdommer i Østre Landsret, således at denne stilling nedlægges ved førstkommande embedsledighed efter afslutningen af undersøgelseskommissionens arbejde. Ved den foreslåede bestemmelse til en ændret affattelse af stk. 1 indsættes hjemmel til at udnævne yderligere 1 landsdommer på de anførte vilkår.

Bestemmelsens stk. 3 med ordlyden: "I forbindelse med en højesteretsdommers varetagelse af hvervet som dommer ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol kan der udnævnes yderligere 1 højesteretsdommer. Stillingen bortfalder ved første ledighed i en fast stilling efter,